

YEOVIL TRINITY FOYER

MUCSI GEORGINA

A 2006/2007-es tanév tavaszi szemeszterében a PTE BTK Szociális Munka és Szociálpolitika Tanszék hallgatójaként lehetőségem nyílt szakmai gyakorlatom idejét Angliában töltenem, a Leonardo Program HU/06/PL/207 sz. pályázatának támogatásával. Önkéntesként a Yeovil Trinity Foyerben tevékenykedtem. Olyan, 16-24 év közötti fiatalok élnek itt, akik hajléktalanok, vagy családjuk külföldre költözött, családi kapcsolataik megromlottak, esetleg önálló életet akarnak kezdeni, de ezt a számukra rendelkezésre álló erőforrásokkal megvalósítani nem képesek. Önként jelentkeznek felvételre. Számukra ez átmeneti megoldás, két évig maradhatnak a Foyerben. Az itt eltöltött idő alatt segítséget kapnak az önálló élet megkezdéséhez, problémáik megoldásához.

Jelenleg 16 ilyen intézmény van Dél-nyugat Angliában, minden Foyer önálló, de a Foyer Federation's Accreditation Scheme egységesen megfogalmazott alapelvek alapján összeköti őket. Az első Foyer a háború előtti Franciaországban egy vallási alapon szerveződő kollégium volt. Ott második világháború után jellemzővé vált a vidékről a városokba vándorlás, s ekkor önkéntes megmozdulások hozták létre a fiatalok számára szállást biztosító létesítményeket. Napjainkban körülbelül 1000 Foyer működik Nagy-Britanniában és több, mint 500 Franciaországban.

A bekerülés pillanatától kezdve minden fiatalnak van egy gondozója, akivel legalább hetente egyszer találkozik. A gondozási folyamat kezdetén nagy hangsúlyt fektetnek a fiatalok egyéni szükségleteinek, képességeinek, erőforrásainak felmérésére (szociális, egészségügyi, mentális állapot, családi viszonyok, tanulási képességek, pályairányultság stb.). A klienst segíteni kell abban, hogy megértse a személyes élethelyzetéből és viselkedéseiből fakadó összefüggéseket, rálátása legyen saját állapotára és státuszára, ami feltétele annak, hogy kompetens személyként jobban kontrollálni és irányítani tudja életét a jövőben. A szakmai munka során nagy hangsúlyt fektetnek a kliensek saját erőforrásainak mozgósítására, rezilienciájuk növelésére, hatékony probléma-megoldási stratégiák elsajátítására. Rendszeresen részt vettem a megbeszéléseken, s cselekvési terveket készíthettem közösen a kliensekkel.

A fiataloknak az intézményben töltött idő alatt kötelezettségeket kell vállalniuk: munkát vállalni, vagy továbbtanulni, részt venni a tréningeken, és folyamatosan együttműködni a gondozóval. A fenti vállalásokat, kötelezettségeket írásos szerződés formájában rögzítik. Hetente egy alkalommal megbeszélésre kerül sor, melynek során az egyéni fejlődést érintő kérdések tisztázása a cél. Havonta egyszer egyéni cselekvési tervet készítettünk, amelyben rögzítettük az elérendő célokat a hozzájuk rendelt lehetséges beavatkozásokkal együtt. Szintén havonta egyszer lakógyűlést szerveztünk. Ennek a fórumnak elsődleges célja, hogy az egy lakóközösségben élő, hasonló helyzetben lévő kliensek elmondhassák véleményüket, észrevételeiket, javaslatokat tehessenek a következő havi programok témájára vonatkozóan. A problémák is itt kerültek megbeszélésre, ahol az intézmény vezetőjének koordinálásával megpróbáltuk a mindenki számára elfogadható megoldást megtalálni, kompromisszumra jutni. Háromhavonta a fiatal és gondozója közösen készítenek egyéni gondozási tervet, amelyben főként a kliens jövőre irányuló elképzelésein van a hangsúly (a kiköltözés utáni élet, s az ehhez szükséges feltételek megteremtése).

Minden második héten közös megbeszélést tartanak az intézményben dolgozók részére. Ha valamilyen probléma merül fel, arra közösen próbálnak hatékony megoldást találni. Ebben mindig kikérték az én véleményem is, ez nagyon jól esett, mert végig úgy kezeltek, mintha a kollegájuk lennék. Az intézményben rajtam kívül még egy külföldi, szintén Leonardo program keretében résztvevő önkéntes tevékenykedett, valamint több, 10-12 helybéli lakos. Többen azért vállaltak önkéntes munkát, mert úgy érezték, hogy jelenlegi munkájuk nem elégíti ki őket teljes mértékben és szeretnének segíteni a fiataloknak. Havonta egyszer részt vettünk az önkéntesek számára rendezett megbeszélésen, amit az önkéntesek koordinátora vezetett. Itt mindenki elmondhatta, hogy milyen feladatokat végez, ezt hogyan értékeli, mit szeretne másképp tenni, milyen észrevételei és javaslatai vannak az önkéntesek munkájával kapcsolatban. S ilyenkor beszéltük meg azt is, hogy milyen feladatok, nagyobb események lesznek a következő hetekben, ki mit vállal ezek során. Az intézményben fogyatékkal élők is vállalhattak apróbb feladatokat, ezáltal segítve mind a közösséget, mind pedig saját társadalmi integrációjukat.

Minden önkéntesnek havonta egy alkalommal szupervíziót biztosítanak. Megbeszélhettük, hogy mi a véleményem az általam végzett tevékenységekről, szeretnék-e más feladatokat is végezni. Saját véleménye mellett szupervízorom visszajelzést adott a többi munkatárs és a kliensek munkámmal kapcsolatos tapasztalatairól. Ha bármi problémám volt, minden ott dolgozóhoz bizalommal fordulhattam és ők azonnal segítettek, tanácsot adtak. Hetente találkoztunk a Leonardo program vezetőjével, s neki is beszámoltunk a munkánkról, tapasztalatainkról.

Mivel az angol fiatalok alig ismerték Magyarországot és a magyar kultúrát, de nagyon érdeklődőek voltak, többször szerveztem nekik közös beszélgetéseket Magyarországról. Több plakátot készítettem országunk tájairól, városairól, híres helyeiről, jelképeiről. Ezt nagy érdeklődéssel fogadták, sokat kérdezgettek hazám történelméről és kultúrájáról.

Az Angliában eltöltött idő alatt ellátogattam más intézményekbe is, hogy betekintést nyerhessek az angol szociális ellátórendszer működésébe. Ennek során tapasztalhattam, hogy a problémák hasonlóak, mint hazánkban, csak a megoldási lehetőségek köre szélesebb. Egyrészt a rendelkezésre álló források bőségesebbek, másrészt sokkal nagyobb hangsúlyt fektetnek a problémák megoldására és a megelőzésre, mint nálunk.

Rengeteg tapasztalatra tettem szert az ott töltött idő alatt. Úgy érzem, szakmailag sokat fejlődtem és jó önismereti lehetőség birtokába jutottam. Nagyon tetszett az összetartás, a csapatmunka, egymás támogatása. Ha bármi probléma felmerült, közösen oldottuk meg, egymást segítve. Senki nem rohant és sokkal nyugodtabb volt a légkör, mint amit itthon megszoktam. Nehézségek persze ott is vannak, de más az emberek hozzáállása és probléma-megoldási stratégiája.